

เดลินิวส์

Daily News
Circulation: 810,000
Ad Rate: 2,200

Section: First Section/สิ่งแวดล้อม-คุ้มครองผู้บริโภค

วันที่: อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561

ปีที่: - ฉบับที่: 25147

หน้า: 10(บนซ้าย)

Col.Inch: 22.57 Ad Value: 49,654

PRValue (x3): 148,962

คลิป: 5:55

คอลัมน์: Think: พายเรือเก็บขยะ

Think

พายเรือเก็บขยะ:

ประเทศไทยยังมีระบบการจัดการขยะที่ไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อระบบนิเวศหนึ่งนั่นคือการนำเสีของแหล่งน้ำ ดังนั้นจึงถึงเวลาที่ จะร่วมมือกันจัดการปัญหาการทิ้งขยะให้ถูกที่ เพื่อลดปริมาณขยะและอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ผศ.ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายความยั่งยืนและ บริหารศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) กล่าวว่า ตลอด 2 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย มาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้โครงการมหาวิทยาลัยยั่งยืน (Sustainable University)

แต่ มธ. มิได้ให้ความสำคัญกับการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพียง ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ยังคง ดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนภายนอกอีกด้วย

มธ. คือสถาบันอุดมศึกษา แห่งแรกของประเทศไทยที่ริเริ่ม กิจกรรมพายเรือเพื่ออนุรักษ์แหล่งน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อต่อ ยอดความสำเร็จใน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จึงเป็นที่มาของความร่วมมือกันระหว่าง มธ. และบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) จัดงาน “พลาสติก ไรท์ส” (Plastic Rights) นำขบวนเรือคายัคจำนวนกว่า 40 ลำ โดยมีนักศึกษาและบุคลากรจาก มธ. จิตอาสาและผู้ที่มีสนใจกว่า 100 คน ร่วมพายเรือเก็บขยะตามริมฝั่งและเกาะ กลางในแม่น้ำกระษेत्र จากสวนสาธารณะโอดปอสูว์วัดปากน้ำ ระยะทางรวม 3.5 กม. โดยตั้งใจว่าในอนาคตจะขยายพื้นที่การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ยั่งยืนเช่นนี้ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมและปลูกจิตสำนึกให้กับคนในชุมชนให้มีจิตใ้อนุรักษ์ธรรมชาติอย่างยั่งยืน

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ งานสื่อสารองค์กร มธ. โทรศัพท์ 0-2564-4493 หรือเว็บไซต์ www.tu.ac.th/news

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/ถนนหน้ากสวน

วันที่: อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561

ปีที่: 31

ฉบับที่: 10923

หน้า: 9(ขวา)

Col.Inch: 45.76 Ad Value: 109,824

PRValue (x3): 329,472

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: การเงินสุดซอย: เมื่อมหาวิทยาลัยต้องทำมากกว่าสอนหนังสือ

กรุงเทพธุรกิจ

การเงินสุดซอย

ศ.ดร.อาณัติ สิมิคเดช

คณ.พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เมื่อมหาวิทยาลัยต้องทำมากกว่าสอนหนังสือ

เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ผมมีโอกาสเข้าอบรมหลักสูตร “การจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี” โดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเดวิส มาให้ความรู้ โจทย์หลักคือ บทบาทใหม่ของมหาวิทยาลัยในการนำความรู้จากการทำวิจัยไปให้บริการสังคม นอกจากใช้สอนหรือฝึกนักศึกษาเช่นในอดีต

ปัญหานี้เคยเป็นประเด็นในสหรัฐเมื่อสามสิบกว่าปีที่แล้ว เนื่องจากความรู้ที่จะถ่ายทอดส่วนใหญ่มาจากการทำวิจัยซึ่งบางครั้งมาจกงานวิทยานิพนธ์นักศึกษา บางครั้งมาจากทุนวิจัยภายนอก และหลายครั้งได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาล โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เป็นต้น จึงมีการออกกฎหมาย Bayh-Dole Act ที่ประเทศไทยกำลังมีแนวคิดในการนำมาใช้เพื่อแปลงงานวิจัยให้เป็นเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยแนวปฏิบัติของอเมริกาเป็น ดังนี้

ให้เกิดความชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือกที่จะให้สิทธิของทรัพย์สินทางปัญญาเป็นของใคร

- มหาวิทยาลัยเป็นผู้ยื่นขอจดสิทธิบัตรให้การประดิษฐ์ที่มหาวิทยาลัยเลือก

- มหาวิทยาลัยต้องมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับเจ้าหน้าที่และอาจารย์ให้มีการเปิดเผยการประดิษฐ์ก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะ (Disclosure before Publication)

- มหาวิทยาลัยต้องแบ่งรายได้จากการขายสิทธิบัตร ให้แก่ผู้ประดิษฐ์และรายได้ส่วนเกินต้องนำไปสนับสนุนการวิจัยและการเรียนการสอน

- รัฐบาลมีสิทธิ์แบบ Non-exclusive ในการใช้สิทธิบัตรของมหาวิทยาลัย

- รัฐบาลมีสิทธิ์ในการ March-in ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยไปทำประโยชน์จากสิทธิบัตร รัฐบาลยึดมาบริหารได้

ก่อนเข้าอบรม ผมมีความสนใจในแนวความคิดนี้ เพราะเห็นว่าน่าจะเป็นแหล่งรายได้ใหม่ให้แก่มหาวิทยาลัย แทนการพึ่งพาจากค่าเทอม

ซึ่งในส่วนใหญ่ยังเป็นแหล่งรายได้หลักอยู่ มหาวิทยาลัยเอกชนในอเมริกา เช่น MIT ที่ประสบความสำเร็จในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เงินจากค่าเล่าเรียนคิดเป็น 15% ของรายได้ทั้งหมด

นอกจากนี้ภาคเอกชนยังคิดว่ามหาวิทยาลัยวิจัยซึ่งทั้งหมดเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐก็ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐซึ่งมาจากภาษีของพวกเขาอยู่แล้ว ดังนั้นก็ควรเอาความรู้มาจ่ายแจกกันใช้ฟรีๆ ไม่ควรมาเก็บสตางค์กันเอง

ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดทั้งตัวผมในฐานะมหาวิทยาลัยและภาคเอกชนที่คิดว่าเราควรได้ฟรี

แนวความคิดหลักของการถ่ายทอดเทคโนโลยียังคงสนับสนุนปรัชญาเดิมของมหาวิทยาลัยในการกระจายความรู้สู่สาธารณะ ซึ่งเดิมผ่านการตีพิมพ์งานวิจัย แต่ในปัจจุบันการขายสิทธิบัตรและรับส่วนแบ่งรายได้จึงจะเป็นการทำให้ความรู้นั้นถูก “ใช้งาน” ได้ เนื่องจากข้อมูลจากอเมริกาชี้ว่าต้นทุนในการแปลงงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์นั้นสามส่วน ส่วนที่เป็นเรื่องของการวิจัยเป็นเพียง 25% อีกส่วนคือเรื่องกฎหมาย การจดทะเบียน 25% และอีก 50% เป็นเรื่องการวิจัยต่อยอดให้สามารถใช้เป็นผลิตภัณฑ์ได้ การเลือกเอกชนและให้สิทธิผูกขาดในการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากไม่มีสิทธิพิเศษในการผูกขาดก็จะมีเอกชนรายใดยอมลงทุน งานวิจัยของมหาวิทยาลัยก็จะ “ซึนทิ้ง” อย่งที่เป็นอยู่

ดังนั้นการรับคำตอบแทนจากการให้ใช้สิทธิจึงไม่ใช่เป็นเพียงการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์รอง แต่เป็นกลไกสำคัญในการคัดเลือกผู้เข้ารับสิทธิที่มีความตั้งใจจริงในการนำสิทธิบัตรนั้นไปพัฒนาจนออกมาเป็นผลิตภัณฑ์

เมื่อเข้าใจว่าอะไรคือเป้าหมายหลักก็จะไม่สับสน

อาจารย์จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียเล่าว่าในหลายครั้งที่บริษัทขนาดใหญ่มาขอซื้อสิทธิและให้ผลประโยชน์มากกว่า แต่มหาวิทยาลัยมองออกว่าเป็นการซื้อไป “เก็บ” เพื่อไม่ให้ออกมาแข่งกับผลิตภัณฑ์ของตน มหาวิทยาลัยจะเลือกเจ้าที่ให้ผลประโยชน์น้อยกว่า แต่แสดงความตั้งใจในการที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทรัพย์สินทางปัญญานั้นให้ได้

เมื่อเป็นเช่นนี้ภารกิจหลักในการถ่ายทอดเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยจึงยังคงเป็นเรื่องของการสร้างความรู้ และเผยแพร่ความรู้สู่สังคม ซึ่งจากเดิมมีเพียงการสอนและการตีพิมพ์ผลงานวิจัย แต่ปัจจุบันยังมีการขยายขอบเขตไปสู่การถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วย ซึ่งผมเห็นว่าหากออกแบบให้ดีก็จะเป็นการประสานการเรียนการสอน การวิจัย และการพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างดี

เมื่อเป็นเช่นนี้บทบาทของอาจารย์ยุคใหม่ก็ต้องเปลี่ยนไป

มติชน

Matichon
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/-

วันที่: อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2561

ปีที่: 41

ฉบับที่: 14770

หน้า: 2(ล่างขวา)

Col.Inch: 18.71 Ad Value: 20,581

PRValue (x3): 61,743

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: ลุ้นเอกสารจันทน์มรดกความทรงจำโลก

ลุ้นเอกสารจันทน์มรดกความทรงจำโลก

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม นายธเนศ อาภรณ์สุวรรณ ธรรมศาสตร์ราชบัณฑิตยสถาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยกรณีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ จันทบุรี กรมศิลปากร ค้นพบเอกสารสำคัญของจันทบุรีบริเวณใต้ฐานอาคารศาลาว่าการมณฑลจันทบุรี เป็นเอกสารสำคัญเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ระดับโลก อายุเฉลี่ย 100 ปี ระหว่าง พ.ศ.2449-2522 ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1-2 และช่วงสงครามเย็น ซึ่งอยู่ระหว่างนำเสนอเข้าคณะกรรมการมรดกความทรงจำโลกแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอเป็นมรดกความทรงจำของโลกว่า เอกสารทางราชการอายุไม่ต้องถึง 100 ปี แค่เพียง 5-10 ก็ถือว่ามามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เพราะทำให้เห็นภาพเหตุการณ์ในช่วงต่างๆ ชัดเจน ดังนั้นเอกสารสำคัญที่ทางหอจดหมายเหตุแห่งชาติ จันทบุรีค้นพบถือว่ามามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อย่างมาก ส่วนจะสำคัญถึงขั้นขึ้นเป็นมรดกทางความทรงจำของโลกหรือไม่ นั้น ต้องไปดูหลักเกณฑ์ว่าตรงหรือไม่ ทั้งนี้ส่วนตัวไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเสนอเป็นมรดกความทรงจำของโลก แต่ให้ความสำคัญกับงานด้านจดหมายเหตุที่มีคุณค่าให้ประชาชนสามารถ

ใช้ประโยชน์ในค้นคว้าหาความรู้ได้ ทำให้ประวัติศาสตร์มีชีวิตไม่ใช่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ หรือหอสมุดแห่งชาติในปัจจุบันที่เข้าถึงยาก

“เอกสารของทาง จ.จันทบุรี มีความน่าสนใจเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ที่สำคัญ อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแล โดยเฉพาะเรื่องการเก็บรักษา อย่างไรก็ตามเชื่อว่าในจังหวัดอื่นก็มีเอกสารราชการเช่นเดียวกับจังหวัดจันทบุรี แต่คงน้อยมาก ดังนั้นอยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะรวบรวมเอกสารเหล่านี้มาไว้ได้ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ใช้ศึกษาหาความรู้ อย่างเปิดกว้าง” นายธเนศกล่าว

ด้านนายตรงใจ หุตางกูร นักวิชาการกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร กล่าวว่า ภาพรวมเอกสารทุกชิ้นที่มีข้อมูลทางประวัติศาสตร์มีความสำคัญเท่ากันหมด อย่างไรก็ตามเอกสารบางชิ้นที่ไม่เคยได้รับรู้ เมื่อค้นพบอาจเป็นหลักฐานสำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ดังนั้นจึงคิดว่าเอกสารที่ทางหอจดหมายเหตุแห่งชาติจันทบุรีค้นพบจึงมีความสำคัญเพียงพอที่จะขึ้นเป็นมรดกความทรงจำของโลกได้